

skabsår i stedet for af udgifterne i 1960-61, og statens merudgift vil da alene blive det beløb, hvormed tilskuddet vil blive forhøjet som følge af stigningen i de tilskudsberettigede udgifter fra 1960-61 til 1962-63.

Angående enkeltheder i det foreliggende lovforslag skal man gøre følgende bemærkninger:

Ad § 47, stk. 5: Man henstiller, at det tydeliggøres, at bestemmelsen drejer sig om befordring, der ikke kan ydes efter bestemmelserne om fribefordring i loven om sygeforsikring.

Ad § 84, stk. 2: Dette nye forslag, hvorefter bidrag ikke kan udbetales til plejeforældre, såfremt moderen samlever med den anden af barnets forældre eller den bidragspligtige, synes mindre rimeligt. Det kunne tværtimod synes nødvendigt også at sætte moderen i bidrag, og man henstiller, at denne bestemmelse udgår.

Ad § 87, stk. 3: Denne bestemmelse — der svarer til den gældende lovs § 192,

stk. 3 — medfører ofte besværlige undersøgelser af varigheden af barnets ophold i forskellige kommuner og giver anledning til misforståelse hos de bidragsberettigede og bidragskyldige. Af praktiske grunde foreslås det derfor, at reglen formuleres således, at der altid skal udbetales bidrag efter taksten på det sted, hvor barnet opholdt sig på bidragets forfaldsdag.

Ad § 96, stk. 2: Det henstilles at tilvejebringe fornøden hjemmel for, at enkebørnsbidrag til mødre, der oppebærer enke-, invalide- eller folkepension, konteres sammen med enke-, invalide- eller folkepensionen, eventuelt derved, at refusionsreglerne for disse enkebørnsbidrag bliver de samme som for de nævnte ydelser.

Ad § 121: Det henstilles, at tidsfristen for udbetalingen af restrefusionen fra staten — i overensstemmelse med den hidtil fulgte praksis — også i loven fastsættes til 15. december i stedet for 1. februar.

P. f. v.

G. Knudsen.

Folketingets udvalg vedrørende forslag til lov om offentlig forsorg.